

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

7. P. Cosmus, & Almeida, Xenochia duo insignis statuunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

fuit è Sacaio profectus ut Amangaccium labantem, & debilem sibi subiiceret, quare iterum Patrem Christiani cum lachrimis adeunt, suadent illinc migreret; nec mortem, nullo mortis pretio expectet; illuc se conferat vnde possit si Deus annuerit ad eos & solitam opem ferendā reuerti; atque hic denique illorum precibus acquieuit: sed erant salutantium sub discessum fletus eiusmodi ut extorqueri magis crederes quam dimitti: pridie quam ab iis recederet, noctem exegit totam excipiendis eorum confessionibus, consolatione adhibenda, corroborandis animis in omnes euentus minasque discriminum: comitati sunt ad multas leucas abeuntem mœsti & ingentes, viri, feminæ, pueri, quasi ut scribit ipsemet efferrent ad sepulchrum: quidam Funarium secuti sunt, nec sustinuere ab eo diuidi; alij cum fausta illius adprecatione rediere. At quam tristes illius iactura Christianos Amanguccij reliquit; tam lati Bungenses eius aduentu gestiere: ut qui eius probassent Apostolicos spiritus, dum illic esset Xauerio comes; & grande tunc opus moueretur, cui perficiendo videbant fore opportunissimum. Odoardus Gama Lusitanus, virtute iuxta ut Sanguine nobilis; & de nostris in Iaponia præclarè meritus, portus illos negotij causa iam sexennium frequentarat, fueratque Xauerio in paucis carus; & eos detulerat honores quos in rebus Xauerij sat fusè descripsimus. Hic Firandi dum negotiatur, & ventum in Sinas tempestuum expectat, Ludouicum Almeidam Funarium misit, ad impetrandum ex Patribus aliquem, qui Gamæ sociis Firandi Sacerdotis operam nataret.

Erat Almeida annorum triginta, bonam animam sortitus, ingenium optimum, literaturam mediocrem, chirurgiam excellentem; sed vitam quam per tot maria, & mortis imagines trahebat adeo exosüs, ut no-
luerit prius ritè confiteri, quam se ipse interius per breve otium inspe-
xisset; ad hoc Exercitia S. Patris dierum aliquot spatio à Gago cepit,
captusque ab iis est (quod fere vsu venit) tam efficaciter, ut ex eo qui
erat, in aliud; ex locuplete in pauperem; ex mercatore, non multo
post, mutaretur in religiosum; abiecta igitur cum nauigatione merca-
tura, certusque in posterum, vni Deo, & Patribus, animarum bono
familiari, in Iaponia sedem fixit: inualuerat illuc pro lege barbaris, ut
quibus deesset quo filios alerent, vel esset molestum alere; ruri, ad
mare, in vicis, passim exponerent. Visum Patribus fore ostentum no-
bile misericordiæ Christianæ, si vitam corporum alimentis, baptismo
æternam innocentibus seruassent. Conuenitur de aliquo in id opus subsi-
dio. Almeida, qui fortunatum se mercimonio putaret vili coemendo,
quod tanti Deo & Christo sterisset; millia aureorum quinque, confe-
stim obtulit, quæ secum ex India, lucris augenda attulerat. Sed horum
quinta pars ferme negotium confecit. Parantur ædes dupli distincæ
regione; leprosis vna quorum miseria, tanquam execrabilis cœlo, tan-
gebat neminem; altera colligendis, lactandisque infantibus proiectis.
Quod Regi adeò placuit, ut in eo partem sibi optauerit, attributa qua-

7.
P. Cosmus, &
Almeida,
Xenochia
duo insignia
statuunt.

Q. 2 opus

opus cresceret pecuniae summa, maius illud quod nec rogatus à Patribus nec monitus; capitis pena veruit filios à parentibus occidi, vel exponi, iussitque alendos ad Patres deferri, & mira feruntur de sanitatis elephantiacis, ceteroqui natura, & arte insanabilibus, ac de beata infantium sorte quæ fame tantum non extintos cum portarentur in paedotrophium, è nutricum sinu in coelum transstulit: restabat Gamæ satisfaciendum, eiusque Lusitanis expectantibus Sacerdotem qui contentibus aures daret, eò proficiscitur Baltazar Gagus cum F. Ioanne Fernande, & Paulo Iapone feruido illo ex Bonziis ad Christum, ut explicuimus, conuerso, fuit hoc iter octidui, cuius viaticum Rex Bungi liberaliter suggestit, viamque inituros humanissimè inuisit. Degebant Firandi præter Lusitanos Christiani ducenti, Rex ipse quantum apparebat, Christiano nomini sic addictus ut præter baptismum, nihil sibi deesse dictaret. Quare primo illorum aditu, & affatu, subiugandum Christo regnum iis detulit vniuersum: verum illo in portu hærere diutius non sinebat concessi temporis breuitas, quæ tamen non fuit ita otiosa quin Fernandes & Paulus ethnicos trecentos errorem dedocerent, qui Rege plurimum gaudente solenni pompa lustrati sunt.

8.

P. Melchioris Nugnez
Barreti ge-
sta heroica.

Sed hic nouum mihi imperat argumentum Nunnij in Iaponiam appulsus, cuius etsi olim aliquam mentionem Indicarum rerum quem tenui ordo induxit; pleniorum eius memoriam iure huc distuli, & posterritate dignorem. Portum habuit patriā P. Melchior Nunnus, seu Nugnes Barretus, urbem Lusitanæ nobilem; parentes sanguine illustres; præstantissimum ingenium; doctrinæ canonice, & Theologice quantum exigebat obtinendus Conimbricæ Doctoris gradus, qui tunc illa inter Europæ nominatissimas in academia, & summo in pretio, & paucorum erat, quod esset grandi sumptu & seuerissimis multorum examinatione probationibus ambiendus: quare fas erat cuilibet plebeio, inaugurandis probra occinere, & conuitiis onerare, ne suo illo in honore sibi nimium placerent. Deerat Barreto ad tantam lauream postrema iudicium periclitatio, cum à Deo vocatur ad nouum Euangelicæ sapientiae in Societate rudimentum, cuius elementa non ignarus à mundi contemptu incipere, instantem gloriam magisterij laureati auersatus est pro inani, ab eaque mentem auertit penitus: at Simon Rodericus à quo inter nos admitti presabat huic eius consilio obstitit, quod prima illa Societatis cunabula nonnihil incrementi ex illis gradibus ducerent: monenti paruit Barretus & doctrinæ suæ experimento luculentissimo, adeò cumulatè suffragantiura Professorum iudicia impleuit, vt doctor solenniter renunciatus sit: quo eodem die anno 1543. pompa illa omni academicorum prosequente in Collegium nostrum venit, ex Theologiae doctore futurus crucis discipulus, exemplique haud leuius concusso, quam attonitos nouitate, valere iussit, annorum tunc fuit viginti trium, primusque ex illa facultatum omnium florenti schola, signauit aliis aditum in Societatem, inter quos germani eius duo.

Alphon-